

Sammanfattning

Sedan 1994 görs en fördjupad brandorsaksutredning vid de flesta bränder i London. Denna studie bygger på utredningar från 307 av de bränder som inträffat i andra byggnader än bostäder i London under perioden 1994-1997. Bland annat redovisas orsaken till branden, sättet varpå den upptäcktes och tiden för upptäckt.

I rapporten visas att:

- En tredjedelar av bränderna angavs vara anlagda.
- Hälften av bränderna upptäcktes genom att någon såg eller kände lukten av rök.
- Larmet fungerade inte som avsett vid en femtedel av de bränder där det fanns automatiskt brandlarm i byggnaden.
- Något samband mellan brandskadans storlek och insattiden framgick inte av materialet. Det finns alltså inga belägg för att en lång insattid skulle ge en stor skada.
- Vid hälften av bränderna var brandens slutliga omfattning lika med dess omfattning vid upptäckten. Vid tre fjärdedelar av bränderna förblev den totala skadan likadan som den var vid brandkårens framkomst. I dessa fall hade alltså brandspridningen begränsats redan innan brandkåren var på plats.
- Vid släckinsatserna växer det totala vattenbehovet med brandytans storlek.
- I de fall sprinklersystem var installerat släcktes eller begränsades 17 av 21 bränder.
- Den databas som finns vid Londons brandkår visade sig ge ett värdefullt bidrag till förståelsen för hur räddningstjänstens insats påverkar brandförloppet.
- Den aktuella studien innefattar endast en del av materialet i databasen hos Londons brandkår och det finns fler parametrar som väntar på att bli studerade, exempelvis rörande bränder i bostäder, utrymning vid brand m.m.